

Nr 366.

Av herr **Andersson** i Rasjön m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 89, angående vissa med förslag till sinnessjuklag m. m. sammanhängande frågor.

Bland de spörsmål, som framförts i Kungl. Maj:ts proposition, nr 89, såsom sammanhängande med förslaget till ny sinnessjuklag, märkes även frågan om traktamentsersättning åt ledamöterna i sinnessjukhusens direktioner. Efter en redogörelse för gällande bestämmelser och för sinnessjuksakkunnigas förslag i ämnet föreslår departementschefen i enlighet med de sakkunnigas mening, att resekostnads- och traktamentsersättning till ifrågavarande ledamöter skall utgå efter allmänna resereglementet (reseklass I B). Samtidigt erinras i propositionen om, att förslag till nytt resereglemente förelagts riksdagen, varuti bland annat föreslås, att traktamentsersättning för dag icke skall åtnjutas för förättning, som endast krävt frånvaro från bostads- eller tjänstgöringsort under högst 6 dagtimmar i följd. Det antages, att ifrågavarande begränsning i rätten till traktamentsersättning skall i viss mån inverka på kostnaderna för här omhandlade ersättningar.

Ett tilläppande av allmänna resereglementets bestämmelser rörande resekostnads- och traktamentsersättning för här åsyftade befattningshavare innebär, att dessa i regel icke erhålla någon som helst ersättning för tidsspillan och besvär. De flesta ledamöterna i sinnessjukhusdirektionerna äro naturligt nog boende i sådan närhet av anstalterna, att traktamentsersättning icke utgår på grund av stadgandena i 17 paragraf 1 mom. i resereglementet. Därest det nu för riksdagen framlagda förslaget till nytt resereglemente antages, kommer sannolikt även en del av de direktionsledamöter, vilka tidigare kunnat erhålla traktamentsersättning, att gå miste om denna på grund av de ifrågasatta nya bestämmelserna i 2 mom. av ovannämnda paragraf i resereglementet.

Systemet att vissa förtroendemän i det allmännas tjänst skola uppoffra tid och arbetskraft utan någon som helst gottgörelse har på de flesta områden kommit ur bruk. Det förefaller därför lämpligt att i sammanhang med införande av den nya sinnessjuklagen jämväl frågan om en rimlig ersättning till ledamöterna i direktionerna för sinnessjukhusen upptages till prövning. På närliggande områden, exempelvis vid landstingens sjukhusväsende, lämnas numera som regel gottgörelse till även sådana ledamöter av styrelser och direktioner, vilka äro bosatta å sammanträdesorten eller på så nära avstånd från denna, att

ersättning icke utgår enligt resereglementet. Det synes vara ett rättvist och billigt krav, att staten på liknande sätt i någon mån gottgör dem, som oftast med stort nit nedlägga ett intresserat arbete som ledamöter i sinnessjukhusdirektionerna.

Enklast torde saken ordnas så, att i den kungl. kungörelse, som utfärdas i saken, inflöte en bestämmelse av innehåll, att traktamentsersättning med ett visst belopp, förslagsvis 6 kronor, tillerkändes ifrågavarande ledamöter, även för de fall, då traktamentsersättning icke utgår enligt allmänna resereglementet. I betraktande av det begränsade antal befattningshavare det här gäller, lärers statens merutgifter vid en sådan anordning komma att stanna vid ett mycket måttligt belopp. Vi vilja i detta sammanhang erinra, att i motiveringen till Kungl. Maj:ts proposition nr 40 med förslag till allmänt resereglemente förutsatts (sid. 17), att frågor om traktamentsersättning till vissa befattningshavare lämpligen skall kunna regleras genom särskilda föreskrifter.

På grund av vad ovan anförts få vi härmed föreslå,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 89 måtte i frågan om ersättning åt sinnessjukhusdirektionernas ledamöter uttala, att till sådan ledamot, som för deltagande i direktionssammanträde eller för inställelse vid anstalten, som i direktionens ärenden eljest påkallas, icke äger uppbära traktamentsersättning enligt allmänna resereglementet, måtte utgå ett dagtraktamente av 6 kronor.

Stockholm i februari 1929.

Gustaf Andersson
i Rasjön.

J. H. Blomquist.

Gottfrid Karlsson,
Vadstena.
